

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی

۲۲ اکتوبر ۲۰۲۰

حزب مورالس، انتخاب دوباره مردم بولیویا

در حالی که نتیجه احتمالی انتخابات ریاست جمهوری بولیویا از اعتماد دوباره مردم به جریان سوسیالیست چپگرا و پیروزی حزب اوو مورالس رئیس‌جمهوری مستعفی این کشور خبر می‌دهد که آینده بولیویا، نفوذ دولت‌های چپگرا و محدود شدن نفوذ امریکا در امریکای لاتین به سرنوشت این رویداد گره خورده است.

با گذشت کمتر از ۴۸ ساعت از پایان رأی گیری انتخابات ریاست جمهوری بولیویا، براساس شمارش اولیه آرای صندوق‌ها «لونیس آرسه» وزیر اقتصاد پیشین دولت مورالس و رهبر حزب «جنبش به سوی سوسیالیست» (MAS) با کسب بیش از ۵۰ درصد از آرای شمارش شده در دور نخست انتخابات این کشور پیروز شده و کرسی ریاست جمهوری بولیویا را تصاحب خواهد کرد.

در همین حال براساس این آمارهای غیر رسمی «کارلوس مسا» رئیس‌جمهوری اسبق بولیویا (۲۰۰۳-۲۰۰۵) و رقیب مورالس در انتخابات پیشین، نامزد حزب جامعه مدنی با کسب ۳۰ درصد آراء در جایگاه دوم قرار خواهد گرفت. اگر نتایج فعلی آراء تا پایان ادامه یابد این انتخابات خلاف پیش‌بینی‌های اولیه در دور نخست با پیروزی سوسیالیست‌ها پایان خواهد یافت.

براساس قوانین بولیویا، پیروزی نامزدها در اولین دور از رأی گیری در این صورت مشخص می‌شود که نامزد انتخاباتی باید ۵۰ به علاوه ۱ درصد آراء را به دست آورد یا ۴۰ درصد از آراء را با حداقل ۱۰ درصد اختلاف با نفر دوم کسب کند. در صورتی که هیچ یک از نامزدها این شرایط را کسب نکند و انتخابات روز یکشنبه، برنده نداشته باشد، دور دوم انتخابات در تاریخ ۲۹ نومبر (نهم قوس) برگزار خواهد شد (کوتاه شده)

به دنبال تحولات یکسال اخیر در بولیویا که در نهایت به استعفاء و پناهندگی «اوو مورالس» منجر شد، برخی معتقد بودند که امریکای لاتین و به ویژه با گرایش‌های چپ باید خود را برای سرنوشتی مانند آنچه در بولیویا گذشت آماده کنند. حال آن که با پیروزی دوباره سوسیالیست‌ها در بولیویا، مثلث جریان مخالف لیبرال‌ها در امریکای لاتین که متشکل از کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه بود، به یک چهار ضلعی بدل خواهد شد. اگرچه در حال حاضر دولت ارجنتاین نیز تحت رهبری جریان چپ میانه رو اداره می‌شود.

نکته حائز اهمیت در مرور رویدادهای یک سال اخیر بولیویا و پیروزی احتمالی حزب مورالس این است که اگرچه همزمان با برخی پارامترهای منطقه‌ای و بین‌المللی، نقش و سهم عوامل داخلی به خصوص تمایل مردم این کشور به تغییر

ساختار سیاسی و بهبود وضعیت در کشورشان بیش از همه در به وجود آمدن این تحولات مؤثر بوده است اما اعتراض های ماه های گذشته مردم به دولت «جنینه آنیس» رئیس جمهوری موقتی که منتخب مردم نبوده و در مورد آخر، تأیید دوباره حزب مورالس برای بازیابی قدرت، اداره امور و هدایت جامعه نه تنها به معنای فرصت دوباره ای برای احیای دموکراسی از مسیر جریان چپگرا در این کشور است بلکه به معنای نفی صریح سیاست های راست گرایانه دولت آنیس در تقویت روابط با امریکا و رژیم اسرائیل، خصوصی سازی و فروش دارائی های این کشور به شرکت های خارجی است.

همچنین نباید این امر را نادیده گرفت که قدرت گیری جریان چپگرا برای سران کاخ سفید که از هیچ تلاشی برای پایان دادن به حیات سیاسی چپ و حمایت از جریان مخالفان مضایقه نکرده است، قطعاً خبری ناخوشایند خواهد بود. حمایت از جریان های مخالف برای واشنگتن با شعار حمایت از دموکراسی و آزادی، ترفند همیشگی امریکای فرصت طلب بوده است.

با این تفاسیر باید دید مجموعه تحولات بولیویا آیا به تقویت و قدرت گیری جریان چپگرا در امریکای لاتین فارغ از اقتضانات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و دیپلماتیک خاص هر کشور و به تبع آن محدود شدن دایره نفوذ کشورهای دیگر به ویژه امریکا کمک خواهد کرد یا خیر.

انتخابات روز یکشنبه بولیویا از دو منظر نیز جالب توجه بود؛ نخست این که مردم برای دومین بار برای تعیین رئیس جمهوری پای صندوق های رأی رفتند و دوم این که این نخستین انتخابات در ۲۰ سال اخیر در بولیویا بدون حضور مورالس بود. تا پیش از این برای او مورالس، انتخابات همیشه لحظه پیروزی بوده است. از زمانی که وی از یک جنبش کارگری روستائی ظهور کرد و در اواخر ۲۰۰۵ میلادی به ریاست جمهوری رسید، توانست با سخنرانی های سیاسی آتشین چهار بار پیاپی در انتخابات ریاست جمهوری به پیروزی دست پیدا کند و رکورد طولانی ترین ریاست جمهوری را در این کشور بزند.

مورالس به عنوان اولین رئیس جمهوری بومی این کشور، نقشی سمبلیک در موج چپ گرایی در کشورهای امریکای لاتین داشته است.

روزهای تلخ و بی ثبات از آنجا گریبانگیر بولیویا شد که با حضور طولانی مدت «اوو مورالس» در جایگاه ریاست جمهوری بولیویا (۲۰۰۶-۲۰۱۹)، فرسایش قدرت و ظهور فساد و شکل گیری قبض و بسط قدرت سیاسی همزمان با برخی پارامترهای منطقه ئی و بین المللی سبب شد تا بستر برای شورش های اجتماعی و به دنبال آن برکناری مورالس فراهم شود

سیاست های رئیس جمهوری مستعفی بولیویا پیشتر سبب شده بود تا این کشور رشد اقتصادی نسبی را تجربه کند و سرمایه گذاری های گسترده ای در امور اجتماعی و عمومی در دستورکار قرار گرفت که به کاهش نابرابری های اجتماعی منجر شد.

مورالس که این روزها کیلومترها دورتر از بولیویا و از خاک ارجنتاین همچنان به تأثیرگذاری بر سیاست کشورش ادامه می دهد و برای بازیابی قدرت، با وجود این که خودش نامزد انتخابات نیست، امیدش را در انتخابات آینده ارزیابی می کند، در اظهاراتی کوتاه با اعلام خبر پیروزی لوئیس آرسه گفت: ما دموکراسی مان را بازیافته ایم. وی همچنین پس از اعلام نتایج اولیه انتخابات ریاست جمهوری بولیویا و پیشتازی نامزد هم حزبی او، اعلام کرد پس از پیروزی حزب خود به کشور باز می گردد.